

**ÎN-TR-O ȚA-RĂ ÎN-DE-PĂR-TĂ-TĂ DIN O-RI-ENT TRĂ-IA UN OM
SĂR-MAN ÎM-PRE-U-NĂ CU SIN-GU-RUL SĂU FIU, PE CA-RE ÎL
ÎN-TRE-ȚI-NEA TĂ-IND LEM-NE ÎN PĂ-DU-RE. O-MUL ÎȘI IU-BEA FI-UL
ȘI DO-REA CA A-CES-TA SĂ AI-BĂ O SOAR-TĂ MAI BU-NĂ.
ÎN-TR-O BU-NĂ ZI ÎI SPU-SE:**

**– PEN-TRU CĂ NU VREAU SĂ DUCI O VIA-ȚĂ A-TÂT DE GREU CA A
MEA, AM DE-CIS SĂ FO-LO-SESC TOA-TE E-CO-NO-MI-I-LE PE CA-RE
LE-AM STRÂNS PEN-TRU A-ȚI A-SI-GU-RA E-DU-CA-ȚI-E ȘCO-LA-RĂ.
AST-FEL, VEI DE-VE-NI UN OM MAI BUN DE-CÂT MI-NE.**

**FI-UL PĂ-DU-RA-RU-LUI IN-TRĂ LA FA-CUL-TA-TEA DE ME-DI-CI-NĂ,
UN-DE, ÎN-CĂ DE LA ÎN-CE-PUT, CÂȘ-TI-GĂ SIM-PA-TI-A ȘI A-PRE-CI-E-REA
PRO-FE-SO-RI-LOR ȘI CO-LE-GI-LOR SĂI, PEN-TRU CĂ E-RA SI-LI-TOR
ȘI SE-RI-OS. ÎN PLUS, LU-A TOT A-NUL NU-MAI NO-TE BU-NE,
PEN-TRU CA-RE OB-ȚI-NEA ME-REU PRE-MII ȘI DIS-TINC-ȚII.**

